

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Jeg skal bemærke, at nærværende Lovforslag i sine væsentlige Punkter er i Overensstemmelse med et til mig fra de forenede danske Motorejere indgivet Forslag, og det kan saaledes paa Forhaand siges at have en meget stor Kreds af Motorejere bag sig. Jeg anfører dette, som jeg ogsaa anførte det i Folketinget, fordi det sikkert vil have sin Værdi for Rigsdagen at vide, at Motorfolkene, skønt Motorskatten indbringer langt mere end forudsat i 1927, og det derfor vilde være nærliggende for dem at stille Krav om at faa deres Skatter betydeligt nedsat, altsaa har kunnet acceptere det bestaaende Skattegrundlag mod, at der skabes Sikkerhed for, at der fortrinsvis gaas i Gang med den Forbedring af Landevejsnettet og Ombygning af gamle Landeveje, som den voksende Motorfærdsel og den forøgede Landevejstrafik kræver.

Lovforslaget foreligger nu vedtaget i Folketinget af de tre Partier, der paa Forhaand havde givet det deres Tilslutning. Partiet Venstre har tiltraadt Princippet, men har væsentligt ud fra den Betragtning, at man ikke ønskede, at der skulde tilgaa Kommunerne mindre næste Aar, end de efter det sidste Aars Beløb kunde regne med, ikke villet gaa højere end til at stille til Ministerens Raadighed 4 Mill. Kr. i hvert af de 3 kommende Aar. Imidlertid er Venstres Betænkelighed i Virkeligheden bygget paa en Misforstaaelse. Af de 36 371 000 Kr., som Motorskatten gav brutto i 1928—29, kom 35 064 000 Kr. til Fordeling blandt Kommunerne, og Kommunerne har herefter kun kunnet regne med i Aar at faa til Fordeling 33 064 000 Kr., idet Vejkrydsloven, som allerede var til Behandling under det tidligere Ministerium i 1928—29, blev forelagt paa ny i Oktober i Fjor og blev vedtaget den 1. Februar. Den tager 2 Mill. Kr. til sit Brug, og dette har Kommunerne selvfølgelig maattet regne med i deres Budgetter for det kommende Aar. Imidlertid vil Kommunerne, naar denne Lov vedtages, i det kommende Aar faa til Fordeling ikke 33 064 000 Kr., men hele 34 461 000 Kr., altsaa 1,4 Mill. Kr. mere, end de har kunnet vente, hvilket dels skyldes, at Vejkrydsloven i 1929—30 kun kræver 230 000 Kr. i Stedet for 2 Mill. Kr., dels at Motorskatterne, som det nu vides, vil indbringe fulde 42 Mill. Kr. i Stedet for, som jeg ved Lovforslagets Fremsettelse i Folketinget for kort Tid siden maatte regne med, 40 Mill. Kr. Jeg maa derfor antage, at heller ikke Partiet Venstre nu kan have nogen Betænkelighed ved at

tiltræde Lovforslaget, som det her foreligger, og jeg skal hermed anbefale det til en gunstig og hurtig Behandling.

Stensballe: Jeg maa indrømme, at det er et kraftigt Nedslag, der er sket i det Beløb, der skulde stilles til Raadighed til Nybygning af Veje. Jeg erindrer om, at medens Lovforslaget i forrige Rigsdags-samling lød paa 150 Mill. Kr., blev Beløbet i denne Samling sat til det halve, 75 Mill. Kr., og nu er den højtærede Minister gaaet yderligere ned. Men selv det Lovforslag, som Ministeren nu har forelagt og gjort saa udførligt Rede for, rummer efter min Mening i hvert Fald en Risiko for, at Kommunerne mister noget af den Afgift, som de for Tiden har berettiget Forventning om at faa, og det reserverer i højere Grad, end Tilfældet var, da Afgiftsloven blev vedtaget, større Beløb til særlige Vejarbejder, deriblandt ogsaa, som Ministeren udtalte, til Nyanlæg.

Den højtærede Minister sagde, at Besvarelserne paa de Forespørgsler, der var stillet — vi har jo ikke set noget til dem her som Bilag til Lovforslaget, og vi har heller ikke hørt noget om dem udover, hvad Ministeren nys udtalte —, navnlig indeholdt Krav om Tilskud fra Vejfonden til Anlæg af nye Veje og til Modernisering. Jeg kan nu ikke erkende, at den Beregning, som Ministeren stiller op, er helt rigtig. Vel regnede man i 1927 med, at der skulde indkomme et Beløb, der laa et Sted omkring ved de 27 Mill. Kr., men Forholdet er dog det, at der er kommet et langt større Antal Motorkøretøjer og der som Følge deraf ogsaa køres mere, saa naar man ser forholdsvis paa det, ved jeg ikke, om ikke Beregningen i Virkeligheden er slaaet til. Det er jo heller ikke saadan, at Vejsliddet skulde være afgørende, nej, det var de Merudgifter, som Automobilkørselen paaførte Vejvæsenet, der skulde skaffes Godtgørelse for gennem Automobilafgifterne. Jeg tror ikke, det er naaet endnu med de Krav, der stilles, og før vi er klar over, at dette er naaet, forekommer det mig urigtigt at fjerne ca. 15 pCt. af Afgifterne og benytte dem til særlige Formaal, derunder, som jeg forstaaer, det ogsaa var Hensigten, til Anlæg af helt nye Veje. Jeg for mit Vedkommende maa mene, at de kommunale Vejmyndigheder langt fra har faaet Dækning for Merudgifterne ved Kørselen, i hvert Fald ikke dem alle. Der er muligvis visse Byer, som har ondt ved at bruge de Beløb, de faar tildelt, efter Lovens Hensigt, men det er jo